

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa
Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones
Occurrentes & Funebres**

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

III. Beatam dicit Virginem Jacob, quia illo ampliore[m] accepit
benedictione[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51821)

gabon in ult. Mat. Vera fraternitas fratre veneratur devotū, corripit dissolutū, presenti obsequitur, absentem non rodit, fano applaudit, infirmum non deserit. Non legimus Saram in lite Iudiciana adstitisse Abrahamo, adstat nobis Virgo, ubi legimus Psal. 44. Adstittit Regina à dextris tuis. Adducentur Virgines post eam. Chaldeus Paraphrastes. Stabit Liber legis à latoe dexteræ tue, & exarabitur in exemplari splendor tuus velut in auro obzyzo. Liber hic Virgo est ut docet S. Epib. de laud. Virg. Ex hoc libro prodeunt virtutum exemplaria. Ius dirimens lites vocavit Geometra nostram Virginem. Guerricus Abbas serm. 1. de Assumpt. Nequaquam crediderim majoris esse felicitatis & gloriae in sinu Abrahæ quam in sinu Mariz degere.

2. Beatam dicit Virginem Isaac cum Rebecca.

Quia Virgo peperit.

Regnum Israelis fundaturus Deus tres elegit mulieres steriles, quarum unam Abraham Gen. 18. aliam Isaaco Gen. 25. tertiam Jacob Gen. 30. dedit. Isaac 40. annis Virgo, 20. maritus, & tamen non nisi sexagenarius factus per Rachelem Pater. Hanc autem Providentiam ait Chrysost. hom. 49. in Genes. adeptum est genus illud quia Christus D. Unigenitus Dei Filius inde secundum carnem nasci debebat, cuius in hunc mundum regius fuit introitus. De hac sterilitate Rebeccæ Rupertus in 25. Gen: Quia Donum Dei erat, & non ex hominibus, ut in semine Abrahæ omnes gentes benedicerentur, decebat sic ad dandum extendi Dei manus, ut ad cognoscendum non dormitaret ingratitudo hominis. Sterilitatem orando vicit Isaac Gen. 25. Deprecatus est Isaac Dominum pro uxore sua, eo quod esset sterilis, qui exaudiuit eum & dedit conceptum Rebeccæ. Voluit Divina bonitas nasci Mariam, sed voluit veluti arcum 3. Reg. 6. esse inter duos Cherubim, quorum uterque aureus & sterilis esset, unus maris alter foeminae imagine arca assidentes, scilicet ex aureis Joachim & Anna prodire, sed sterilibus. Oravit Joachim ut Deus sterilitatem Annæ auferret ut scribit Hieron. lib. de ortu Virg. Isaac in duobus filiis, duos populos, & in duabus populis duo regna accepit, Joachimi in una Filia, omnes populos & regna omnia.

3. Beatam dicit Virginem Jacob, quia illo ampliorem accepit benedictionem.

Describit Sacra historia Gen. 15. modum quo Jacob omni benedictionem.

T 3

à Fratre

à Fratre suo Esau, & quo usus dolo, ut eam à Patre consequeretur, item, quod Pater dolo intellecto non retractaverit. De quo S. Aug. lib. 16. Civit. cap. 37. Quis non hic potius maledictionē expectaret irati Patris, si hæc non supernā inspiratione, sed terreno more gererentur? Benedictio in hunc modum fuit, Genes. 27. Ecce vobis filij mei sicut odor agri pleni cui benedixit Dominus. In quæ verba Ambr. lib. 2. de Jacob. Erat, inquit Iacob perfectus in omni flore virtutum, & sacrae benedictionis, ac cœlestis beatitudinis redolebat gratiam. In hac sua benedictione Beatam dicit Virginem. Modum audite. Tria in hac benedictione. Quod sit ager odoratus, quod plenus, quod benedictus à Domino. Agrum odoratum Virginem S. appellat Richard, à S. Laur. Odoratus verò fuit, quia fuit non solum bonus sed optimus Christi. Cant. 4. Odor unguentorum ejus super omnia aromata. Ipsa de se dicit Eccles. 24. Balsamum non mixtum odor meus. De agro Iacobeo sic haber Ambr. lib. 2. de Jacob. In hoc agro est & reperitur illa uva quæ expressa fudit sanguinem, & mundus diluit. In hoc agro est ficus illa, sub qua Sancti requiescunt. Spiritualis grana suavitate recreati. In hoc agro est oliva illa fructifera dominicæ fluens pacis uenguento. Et concludit. Dulcis & suavis est odor agri; quia est odor naturæ. In Virgine non jam natura sed gratia spirabat. Luc. 1. Gratia plena. Agrum plenus intelliges Virginem, ex illa Dei querela Hierem. 15. Non feneravi, nec feneravimus quisquam, LXX, legunt. Non profui, nec profuit mihi quisquam. In quæ verba S. Hieron. Nullus enim voluit tantum accipere, quantum ego tribuere desideravi, idcirco vix mihi quidquam videor profecisse. At verò Virgo tantum accepit quantum Deus tribuere desideravit, quantum dare potuit. Non potuit majus dare quam Matris Dei dignitatem: itaq; Virgo est ager ille qui uvam tulit, quæ expressa sanguinem fudit, & mundum diluit. De illa dicit Deus Ps. 49. Pulchritudo agri meus est. Nunquam cum Deo hic ager non fuit. Gen. 82. Tetigit Deus femur Jacobis, & nervus ejus emarcuit. Tetigit Deus femur Adæ in Iacobimo, & nervus ejus emarcuit, ut maculam Adæ per generationem non contraheret.

Pergit Iacobi Pater in benedictione Gen: 27. *Det tibi Deus de rore calidis pinguedine terre.* Procopius in 27. Gen. Rorem non intelligendum vulgarem sed coelestem: terræ pinguedinis nomine significari ea dona, quæ corpus de terra sumptum concernunt. In quibus S. Virginis benedictionem explicuit, quæ tam animæ, quam corporis donis abundè ditata. Iacob ultimum quem generat filium, scilicet Benjaminum appellavit *Filium dexteræ* Gen. 39. Verum hoc parum dexter fuit Matri Racheli, quo accipiente vitam, ipsa profundit vitam. De Virgine nostra loquitur *Græca Ecclesia in Menœis ore Gregorij* 24. *Martyr ode 8.* dum illam fit alloquim

alloquitur. Ille qui à dextris Patris nunquam digreslus substantia omnem transcedit, in te sibi diversorum delecturus adventat, ut te à dextris suis constituat, tanquam Reginam dignitate sibi propinquam, utque te velut dexteram suam omnibus lapsis ad resurgentum extendat.

Fromittit Deus Iacobo Osee 14. *Ego ei ero quasi ros, Israël germinabit quasi lumen, & erumpet radix ejus, ut libani ibunt rami ejus, & erit quasi oliva gloria ejus, & odore ejus ut libani.* Factus Iacobo ut ros, quando cœli rorârunt, & ut ros descendit in terras, ut docet Lyra & Rupert. Hæc autem fuit maxima Virginis benedictio, ut esset Roris istius Mater. De Iacobo dicitur Gen. 25. *Jacob erat vir simplex.* De Virgine Cant. *una est columba mea.* Jacob ibid: *juxta Chaldei: Jacob erat vir perfectus.* De Virgine ibid: *una est perfecta mea.* Simplicitas à Clim: gr: 24, definitur. Habitus animæ varietate carens, totiusque perversæ intentionis ignarus. Virgo sine macula. S. Ambr, lib. 2. Virgo sine dolo sincerum servavit affectum ad omnes. Gen. 30. Jacob habitavit in tabernaculis peccatorum. Habuit oves alias albas, alias nigras, alias varias. Habet Virgo innocentes, peccatores, & varios ob venialia mixta cum nitore gratiae, de omnibus tamen sollicita. Jacob de sua circa oves diligentia loquitur Gen. 31. *Die noctu⁹ astu urebar & gelu, fugiebat ⁊ somnus ab oculis meis.* Ex quo infert S. Damase: epist: 41. Si ergo sic vigilat & laborat qui pascit oves Laban, quanto labori quantisque vigilijs debet intendere, qui pascit oves Dei? Bonavent. in Psalt. min. Non accipit palpebra tua pro nobis somnum. Jacob injuriam Gen. 30. non semel ab avunculo suo passus, propositis varijs coloris virginis, varijs coloris reddidit oves. Ambr. lib. 2, de Jacob cap. 46. Symbolo variegatarum virgarum, exempla indicantur variorum Sanctorum, quæ dum elegantibus animis iutuemur, ad consimilem bonorum fæturam operum conformamur. Quot virtutum proponit Virgo exempla?

¶ Beatam dicunt Virginem Judas, & Thamar, & Phares.

Quia sine periculo Filium peperit.

Nurus Iudeæ Patriarchæ Thamar in tribus habet laudem, in fulgore justitiae, habilitate patrocinandi, & principatu maternitatis; utpote quæ uno partu Gen. 28. duas gentes edidit. Hæc Thamar genuit Phares. Hæc Gen. 38. cùm post Her & Onan suos vitâ functos maritos, Filios Patriarchæ Iudeæ, tertio item ejus Elia Sella dicto fuisse desponsata, nondum tamen nupta, uterum ferre inventa, atque ob id à Iuda ad incendium condemnata, hic signa quædam ad socrum misit, quibus